

sygn. akt II Cz 1267/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Gamrat - Kubeczak

Sędziowie: SO Mariola Wojtkiewicz

SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 20 sierpnia 2014 r. w S.

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko P. M.

o zwolnienie spod egzekucji

na skutek zażalenia pozwanego na pkt II wyroku Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 17 kwietnia 2014 r. sygn. akt I C 673/12

- 1. zmienia pkt II wyroku w ten sposób, że odstępuje od obciążania pozwanego kosztami procesu;**
- 2. zasądza od powoda M. M. na rzecz pozwanego P. M. kwotę 60,- zł (sześćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

SSO Tomasz Szaj SSO Dorota Gamrat – Kubeczak SSO Mariola Wojtkiewicz

Sygn. akt **II Cz 1267/14**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim sygn. akt I C 673/12 zwolnił spod egzekucji prowadzonej przez M. J. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) w sprawie sygn. akt Km 3286/11 z wniosku pozwanego P. M. przeciwko E. M. samochód osobowy marki M. (...) nr. rejestracyjny (...) zajęty w dniu 28 lutego 2012 roku oraz wierzytelności na rachunku bankowym powoda M. M. i E. M. prowadzonym przez Bank (...) S.A. zajętych w dniu 23 lutego 2012 roku (pkt I) oraz zasądził od pozwanego P. M. na rzecz powoda M. M. kwotę 867,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II).

W uzasadnieniu co do pkt II wyroku Sąd I instancji wskazał, iż uwzględnił wniosek powoda o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Sąd I instancji dodał, iż zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W rozpoznawanej sprawie Sąd I instancji stwierdził, że w istocie pozwany uznał powództwo, jednakże w części, natomiast w pozostałym zakresie uległ żądaniu powoda, co uzasadnia, że to właśnie stronę pozwaną należało uznać za stronę przegrywającą.

Mając na uwadze powyższe Sąd I instancji w pkt II sentencji wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 867 zł tytułem uiszczonej przez niego opłaty od pozwu w kwocie 250 zł, kwotę 600 zł uiszczona tytułem wynagrodzenia radcy prawnego w wysokości określonej w stosunku do pierwotnej wartości przedmiotu sporu na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...). w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez (...) kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz kwota 17 zł uiszczona tytułem opłaty skarbowej od udzielonego radcy prawnemu pełnomocnictwa.

Zażalenie na pkt II powyższego wyroku wywiódł pozwany i wniósł o zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia poprzez nieobciążanie pozwanego w całości kosztami postępowania sądowego w sprawie wyżej oznaczonej, ewentualnie, a na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku, wniósł o proporcjonalne zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego na podstawie art. 100 k.p.c. w zakresie uznanego powództwa, Nadto wniósł o zwolnienie pozwanego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania zażaleniowego oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie, poprzez niezastosowanie art. 101 k.p.c., oraz naruszenie przepisów prawa procesowego mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie, poprzez niezastosowanie art. 102 kpc dotyczącego zwrotu kosztów zgodnie z zasadą słuszności.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż pozwany nie dał powodowi jakichkolwiek podstaw do wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie. Pozwany podkreślił, iż pozwany wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi E. M. wobec braku zapłaty na rzecz pozwanego wierzytelności w kwocie 5.000 zł wraz z odsetkami oraz kosztami. Wskazał, iż powód nigdy nie wezwał pozwanego do zwolnienia spod egzekucji zajętych składników majątku z uwagi na fakt, iż wchodzi one do majątku wspólnego małżonków.

Pozwany dodał, że pismem z dnia 09 stycznia 2012 r. dłużniczka wskazała Komornikowi, iż posiada rachunek bankowy o nr (...), nie podając równocześnie, iż współwłaścicielem wskazanego rachunku jest powód.

Zdaniem pozwanego okoliczności sprawy potwierdzają pozwany nie miał świadomości, iż zajęty rachunek bankowy stanowi współwłasność powoda. Nadto pozwany zaznaczył, iż gdyby powód poinformował pozwanego, że zajęte składniki majątkowe stanowią jego współwłasność lub wezwał do ich zwolnienia, czego nigdy nie uczynił, pozwany niezwłocznie zwróciłby się do Komornika o podjęcie stosownych czynności, tj. zwolnienie spod egzekucji własności powoda.

W ocenie pozwanego Sąd I instancji niesłusznie obciążył pozwanego kosztami postępowania gdyż pozwany nie dał powodów do wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie. Pozwany podniósł, iż w niniejszej sprawie nie można mówić o celowym dochodzeniu praw, bowiem jak wykazano powyżej, pozwany, gdyby miał wcześniej świadomość zajęcia składników majątku należących do powoda — w postaci wezwania lub informacji od strony powodowej — niezwłocznie podjąłby stosowne czynności w celu ich zwolnienia spod egzekucji. Podkreślił, iż po wykazaniu przez powoda, iż jest on współwłaścicielem pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...), tj. złożeniu stosownych dokumentów, pozwany uznał powództwo w tym zakresie

W odniesieniu do rachunku bankowego pozwany wskazał, iż powód nie przedstawił w toku postępowania żadnych dokumentów na poparcie swoich twierdzeń, tj. w szczególności nie przedstawił umowy o prowadzenie rachunku bankowego zawartej z (...) Bank S.A, tym samym pozwany nie miał możliwości zweryfikować twierdzeń powoda wcześniej.

W ocenie pozwanego Sąd I instancji przy rozstrzyganiu o kosztach procesu, winien wziąć pod uwagę art. 102 k.p.c., a zastosowanie przepisu powinno być oceniane w całokształcie okoliczności, w jakich znajduje się pozwany, z wyraźnym

uwzględnieniem zasad współżycia społecznego. Zdaniem pozwanego należałoby uznać sytuację pozwanego, jako wyczerpującą znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego gdyż nie ulega wątpliwości, że pozwany zmuszony jest ponosić koszty, które są wynikiem procesu wytoczonego przeciwko niemu, w związku z egzekucją prowadzoną na jego wniosek przeciwko małżonce powoda dłużniczce E. M.. Pozwany dodał, iż dokładał wszelkich starań by doprowadzić do jak najszybszego zakończenia sporu.

Dodał, że w interesie pozwanego nie leżało celowe prowadzenie egzekucji i zajmowanie poszczególnych składników majątku należących do powoda, a zależało mu jedynie na jak najszybszym zakończeniu sporu i dalszym prowadzeniu postępowania egzekucyjnego.

Zaznaczył, że orzekając o kosztach, należało mieć na uwadze, iż pozwany jest osobą starszą, będącą na emeryturze, a przede wszystkim sprawującą opiekę nad chorym niepełnosprawnym synem.

Pozwany wskazał, iż istnieje znaczna dysproporcja w sytuacji majątkowej pozwanego w stosunku do sytuacji majątkowej powoda, który jest kapitanem na statku i osiąga dochody rzędu 6.800 dolarów, podczas gdy pozwany jest osobą starszą przebywającą na emeryturze. Dodał, że w niniejszym stanie faktycznym mamy do czynienia nie tylko ze szczególną sytuacją zdrowotną i życiową, ale również ze szczególnymi okolicznościami, jakimi jest wytoczenie powództwa w sytuacji, gdy to w dalszym ciągu pozwany pozostaje wierzycielem i od 2010 r. próbuje odzyskać na drodze egzekucji swoją należność.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego okazało się uzasadnione.

W niniejszej sprawie zachodzą przesłanki zastosowania art. 102 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Powyższy przepis urzeczywistnia zasadę słuszności. Jak wskazuje się w doktrynie ((...)w Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze pod red.(...)nie konkretyzuje on pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”, toteż ich kwalifikacja należy do sądu, który – uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy – powinien kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości. Wskazać również należy, że można uznać za sprzeczne z zasadami słuszności – i nie obciążać pełnymi kosztami strony przegrywającej sprawę – żądanie zapłaty kosztów procesu zgłoszone przez przeciwnika, który swym niesumiennym lub oczywiście niewłaściwym postępowaniem wywołał proces i koszty połączone z prowadzeniem tego procesu (post. SN z dnia (...))

Pozwany w niniejszej sprawie na etapie jego wszczęcia dysponował tytułem wykonawczym przeciwko małżonce powoda, który nie został w tamtym okresie pozbawiony wykonalności. W toku postępowania egzekucyjnego doszło do zajęcia rachunku bankowego powoda i jego małżonki (dłużniczki) oraz samochodu. Podkreślić przy tym należy, że dłużniczka (małżonka powoda) w piśmie z dnia 9 stycznia 2012 roku sama wskazała komornikowi rachunek bankowy będący przedmiotem sporu, jako swój rachunek bankowy. Przed wytoczeniem powództwa powód nie wezwał pozwanego (wierzyciela) do zwolnienia zajętego samochodu oraz rachunku bankowego od egzekucji, zaś przy samym pozwie nie przedłożył żadnych dowodów potwierdzających swoje twierdzenia. Dokumenty potwierdzające prawo własności samochodu powód przedstawił dopiero na wezwanie Sądu przy piśmie z dnia 3 stycznia 2013 roku, które zostały doręczone pozwanemu na rozprawie w dniu 7 marca 2013 roku. Na następnej rozprawie pozwany uznał powództwo w zakresie żądania zwolnienia od egzekucji samochodu. W zakresie zaś rachunku bankowego powód nie przedłożył żadnego dokumentu. Okoliczność, że rachunek bankowy jest objęty współwłasnością Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zeznań powoda oraz świadka – jego małżonki oraz pisma, które Bank skierował do Komornika na skutek zajęcia. Powyższe okoliczności świadczą o niesumiennym prowadzeniu procesu przez powoda, który dysponując odpowiednimi dokumentami na poparcie swych twierdzeń i żądań nie przedstawiał ich niezwłocznie, a przede wszystkim nie przedstawił ich samemu pozwanemu przed wszczęciem procesu.

Poza powyższymi okolicznościami za zastosowaniem zasad słuszności przemawia również sytuacja majątkowa powoda, który opiekuje się niepełnosprawnym pełnoletnim synem, utrzymuje się wraz z żoną z emerytur, zaś na przestrzeni trzech lat nie uzyskał zaspokojenia należności wynikającej z tytułu wykonawczego.

Z tych względów należało zmienić postanowienie o kosztach zawarte w wyroku Sądu Rejonowego i odstąpić od obciążania pozwanego kosztami procesu należnego powodowi, o czym na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono w punkcie 1.

Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego uzasadnia art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Pozwany wygrał postępowanie zażaleniowe w całości, ponosząc przy tym koszty pełnomocnika w postępowaniu zażaleniowym. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił w stawce minimalnej dla wartości przedmiotu zaskarżenia na podstawie § 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...)w sprawie opłat za czynności radców prawnych...

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

-(...)

(...)

3. (...)

4. (...)

(...)